

ZMIZELÉ HOSPŮDKY V PŘÍBOŘE

Dnes zajdeme do Klokočova - **Palárna** bývala známým hostincem!

Umístění

Hostinec Palárna býval jedním z nejznámějších hostinců v Klokočově. Stál – pokud byste šli směrem do Klokočova k bývalé Lonce po levé straně hned za domem manželů Kostelníkových – přibližně tam, kde nyní stojí autobusy a je val.

Do Palárny se vcházelo branou nejdříve na dvůr. Vlevo stál dům s hostincem, vpravo další dům a kuželna. Uprostřed dvora byla vyhloubena studna, která sloužila jako zásobárna vody. Když se prošlo dvorem, mohlo se vejít další branou - kolem domu pan Čáslavského - přímo do pletáren. **Napoví vám Foto 1!**

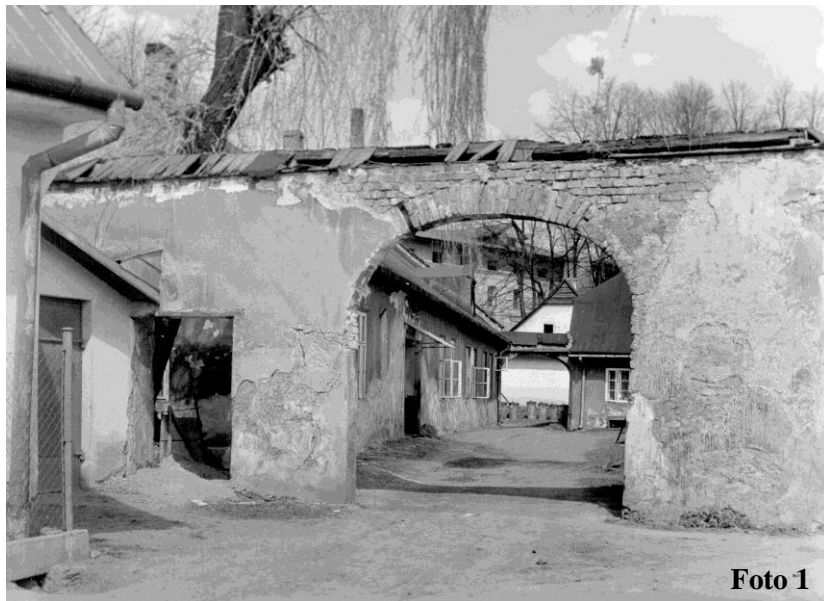

Foto 1

Dům

Původně se hostinec jmenoval Počastná nebo Na počastné - podle slovesa častovati, ale protože měl výhradní právo pálení lihu, ustálil se název Palárna – od slova páliť. Říkalo se též Na palárni.

Palárna měla dvě místnosti – větší výčep a menší extrovnu (jidelnu). Jako chladárna sloužil sklep. Ve chlévě, který stál za domem, se chovala prasátka a v dalším malém přístřešku se skladovalo uhlí. V domě byl také dvoupokojový byt s kuchyní.

Historie

Hostinec v Klokočově stál minimálně už od počátku 19. století.

Počátek 20. století

Za první světové války fungovala Palárna jako hostinec i jako jídelna pro pracovníky tehdejší Reiserovy pletárny. Také se tady stravovali vojáci, kteří byli v civilu krejčí a ševci. Opravovali v Příboře vojenské uniformy a boty. Dílnu měli v bývalé Neusserově kachlárně v Místecké ulici – přibližně v té části, kde dnes stojí benzinová pumpa. Vojáci bydleli v Klokočově hned u Palárny – než se došlo k hostinci, muselo se projít vlevo kolem nízkých domů s nápisem: Mannschaftsbaracke K.u. K. Armeebekleidungsabrik.(**Foto 2**)

V polovině 20. let 20. století si hostinec pronajali manželé Alois a Hilda Holubovi. Alois byl řezník a Hilda vyučená kuchařka a švadlena

Léta 1938 - 1945

Během 2. světové války bydleli v hostinci Němci – Příbor patřil k Německé říši. Mezi nimi byl i Rakušan Helmut Rak, kterého Němci zastřelili. Proč - není jasné. Hostinští pokračovali ve své živnosti – vařili pro ubytované i pro totálně nasazené, kteří pracovali v pletárnách.

Vlevo vpředu před branou je dům manželů Kostelníkových, pak první brána, vlevo Palárna. Jsou vidět dveře a okna bytu, druhá brána – vzadu vlevo je vidět pletárnu.

Foto 2

Pravděpodobně r. 1916, tehdy bylo v Příboře 2500 vojáků. Kromě ševců a krejčích, také 22. zeměbranný střelecký pluk z Černovic (tehdy Rumunsko, dnes Ukrajina).

V lednu 1945 Němci zatklí Aloise Holuba a odvezli ho společně s dalšími Příboráky do vězení v Novém Jičíně. Podle pamětníků byli zatčeni muži, o kterých se vědělo, že nemají Němce rádi. Šlo o jakousi výstrahu. Z Nového Jičína byli vězni převezeni do Terezína. Řezník Holub se domů nevrátil, zemřel na skvrnitý tyfus. Na Palárni zůstala vdova Hilda s dospívající dcerou a babičkou.

Před koncem války Němci už věděli, že budou muset před Rusy utíkat a právě Němci ubytovaní v Palárni měli odejít z Příbora jako poslední a vyhodit most přes Lubinu do povětří. Podařilo se jim to ale jen částečně. Most byl po menších úpravách sjízdný.

Po Němcích v době osvobození se v Palárni ubytovali Rusi. Zřídili si v hospodě stanici Červeného kříže. Kulečnickový stůl jim sloužil jako operační stůl.

Vzpomínka:

Kousek od Palárny si Rusi postavili - na Raškovo pole - kašše a byli připraveni ostřelovat Němce prchající směrem na Nový Jičín. V tu noc byli všichni z okolí - i Holubovi schovaní v betonovém sklepě u Rašků. Ráno chtěl bratr paní Hildy Robert zjistit, jaká je situace, vyšel ven a - v tu začala střelba ... zpátky do sklepa prchal jako o život!

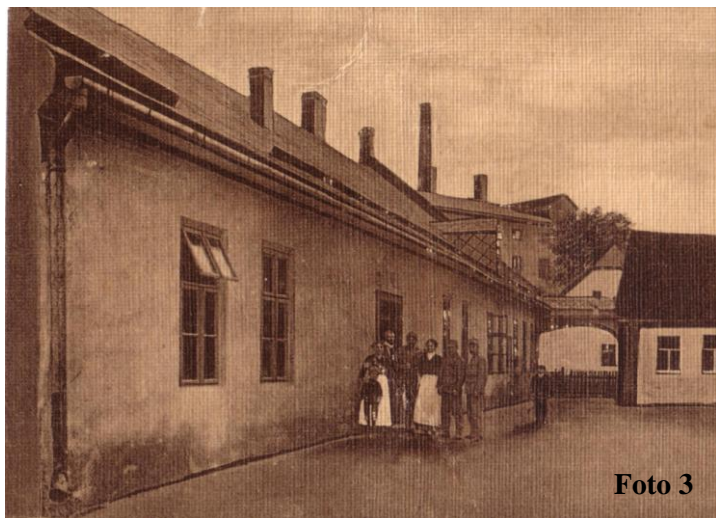

Foto 3

Hostinec Palárna, dvůr, vzadu vchod do pletárny (potom Lonky), vlevo Palárna.

Foto 4

Obrázek Palárni.

Po roce 1945

Po válce se paní Hilda znovu provdala – vzala si holiče Antonína Volného, také vdovce. Pár let provozovali obě živnosti – holičství (v Místecké ulici – proti Justovi) i pohostinství. Vařilo se pro zaměstnance MOPU (bývalé pletárny). Do kuželny chodili hrát hlavně Klokočovjané a tehdy ještě hodně malý syn Volných Toniček jim chodil za korunu nebo za sodovku zvedat kuželky. S příchodem 50. let ale nebylo možné provozovat dvě živnosti. A tak byla hospoda uzavřena. Časem musel i pan Volný opustit své holičství. V roce 1957 se manželé Volní přestěhovali do domu v Lidické ulici. Paní Hilda po krátké přestávce, kdy vařila v tatrovácké jídelně U Břežného, odešla se svým mužem pracovat do „Lidového družstva Holič – Kadeřník“ (roh ulic Jičínské a K. Čapka – u lékárny – dům č. již nestojí). Letos by paní Hildě bylo 102 let, panu Antonínovi 99.

Palárna připadla po válce MOPU (později Loana). V malém sále kuželny se schůzovalo a také tady byli ubytovaní mladí mechanici.

Objekt se boural postupně. Poslední dům padl v roce 1988 – místem, kde stála část dvoru, vede nyní nová cesta do Kokočova.

Připravila: Mgr. Irena Nedomová, tel 776 725 909, e-mail: televize-pribor@seznam.cz

Děkuji za poskytnutí cenných informací: Lubomíru Loukotkovi, Antonínu Volnému a Jaromíru Kostelníkovi.

Foto: L. Loukotka, foto 4 A. Volný.

Máte-li tip na zmizelou hospůdku nebo zajímavé informace k tématům z historie, případně fotografie, obrázky, ozvěte se. Vše v pořádku vrátím a ráda si poslechnu i další informace k hospůdkám, které už byly vytištěny – Mokrá handra a Palárna. Příště SKLÍPEK. Poté VČELÍNEK. Děkuji. I. Nedomová